

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 166: Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi. (Fællesfondens indtægter).

Af kirkeministeren (Tove Fergo).

(Fremsat 18/2 2004. Første behandling 11/3 2004. Betænkning 21/4 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karen J. Klint (S):

Det er ikke så meget en bemærkning til selve loven, for den er der jo sådan set et meget stort flertal, der støtter, og også den begrænsede ændring i den, så det er mere for at gentage appellen til kirkeministeren om, at der gerne skulle være demokrati i den debat, der skal være om folkekirken, for ministeren skriver på side 4 i bemærkningerne:

»Kirkeministeren vil i løbet af indeværende år tage initiativer med hensyn til at strukturere debatten og deltage aktivt i den og ved årets slutning foretage en evaluering af denne.«

Det er jo sådan, at alle vi andre gerne vil være med i dansen omkring folkekirken, men vi mangler stadig væk en lille tilbagemelding fra kirkeministeren om, at det er alle partier, der er inviteret med i denne her strukturerede debat, for når vi andre beder om en struktureret debat, så lyder svaret, at man ikke skal have en debat fra toppen, den skal komme fra neden, men den kan jo næsten ikke komme højere oppefra, når det er ministeren, der selv vil tage initiativet.

Formanden:

Så er det fru Margrete Auken som ordfører.

Margrete Auken (SF):

Det er blot for at støtte fru Karen Klint. Dette her lovforslag er kun interessant ved det, det ikke handler om, altså alt det, der er skubbet ud. Jeg synes jo, det er påfaldende, at ministeren, hvis

hun har en fornemmelse af, at det, folk påberåber sig, vil hun ikke, så glemmer hun at spørge folket. Man kan altså godt få en slem mistanke om, at så bliver det kørt igennem af ministeren alene.

Vi kunne også have taget den her debat under tredjebehandlingen, men vi tager den nu, måske har vi bedre tid til det nu. Egentlig bør den nemlig tages, for jeg synes, vi skal sige til ministeren, at det ville være meget rart, hvis vi fik et løfte om, at vi alle sammen blev inddraget i den videre snak. Så synes jeg også, det ville være rigtig godt, hvis der kom et løfte om, at ministeren ville lytte til og også føle sig forpligtet af, hvad der bliver sagt i det kirkelige bagland, som jo i og for sig har meldt tydeligt ud, at det i hvert fald ønsker selv at få indflydelse på, hvordan de her penge skal forvaltes.

Den klareste melding, der er kommet igennem, er i hvert fald, at det skal ligge i de kirkelige organer, o.k., som rådgivende, de er meget beskedne, de er meget forsigtige. Men det er i hvert fald der, det skal ligge, og ikke som et hundeslagsmål her i Folketinget.

Formanden:

Så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Der sagde fru Margrete Auken et sandt ord: Det skulle ikke være et hundeslagsmål her i Folketinget.

Derfor vil jeg også bare berolige fru Karen Klint og minde om, at den folkelige debat i det kirkelige landskab med kirkeministeren er der jo god tid til inden for det indeværende folketingsår, for det næste folketingsår begynder først i starten af oktober, ikke?

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Det er helt rigtigt, hvad fru Karen Klint nævner fra bemærkningerne til dette lovforslag, hvor jeg skriver, at jeg vil tage initiativ til en struktureret debat. Det står jeg ved, og debatten, kan man sige, skal jo netop – og det sagde jeg også ved førstebehandlingen – komme nede fra det folkekirkelige landskab, og den er jo til alt held i gang.

Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer holdt en konference, hvor vi jo netop kunne høre, hvad de forskellige interessenter i folkekirken havde af synspunkter på det. Der kom man-

ge forslag frem, og jeg kan se af Kristeligt Dagblad i dag, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmers bestyrelse har holdt møde, og det, jeg kan læse ud af referatet i avisen, er, at der vil blive et møde mellem Landsforeningens bestyrelse og andre, biskopper osv., og det vil sige, at der også vil komme et udspil derfra.

Som fru Margrete Auken jo helt rigtigt siger, så skal vi lytte til, hvad der rører sig i folkekirken. Derfor er det vigtigt, mener jeg, at den strukturering af debatten kommer, men at den kommer på et tidspunkt, hvor den ikke lægger den debat død, som gerne skulle gro og blomstre nedefra. Så det vil komme.

Det er også helt rigtigt, hvad fru Birthe Rønn Hornbech gjorde opmærksom på, nemlig at folketingsåret ikke slutter med grundlovsdag, men det slutter med, at det nye folketingsår begynder, så der er stadig væk mange måneder. Jeg har vurderet det som utrolig vigtigt, at der er debat i folkekirken, og at vi venter med at tage initiativer til at strukturere den, indtil debatten har fået lov at udfolde sig i første omgang.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at vi har en rigtig god debat i det kirkelige landskab. Jeg er heller ikke i tvivl om, at ministeren er utrolig flittig og arbejdsom og taler med mange mennesker, med mange organisationer, med mange menighedsråd om den debat, der er nødvendig i kirkelige kredse og i andre kredse.

Det, jeg efterlyser, er, hvordan vi bliver inddraget i den konkluderende fase. Ministeren skriver jo, at ministeren vil evaluere processen, så det er for at være med i det lovforberedende arbejde, det er ikke for at være med til at strukturere selve debatten, det er for ligesom at være med til at afgrænse, hvad der så skal være rent lovgivende arbejde, og hvad vi skal lade folkekirken være alene om.

Det var egentlig en fremstrakt hånd for ikke at få et hundeslagsmål, men netop nå mest muligt i et godt lovforberedende arbejde, for vi er jo enige om at passe godt på folkekirken, ligesom vi også håber, at folkekirken passer godt på sine medlemmer.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg er ganske enig med fru Karen Klint. Selvfølgelig skal hele Folketinget inddrages, når tiden er inde til det, men regeringen har jo fremsat

nogle forslag til bl.a. en ændring af statens tilskud til folkekirken fra et øremærket tilskud til et bloktilskud.

Det har været til høring i det kirkelige landskab, og den tilbagemelding, der kom, var, at det måske godt kunne være en god idé, men at man ønskede mere tid til debat. Nu er der så gået nogle måneder. Det er ikke lang tid, når man ser det med de kirkelige briller, der plejer at skulle være rigtig god tid, fordi det skal nå langt ud og helt ud, hvor livet leves i folkekirken ude i sognene.

Derfor har det ikke nogen hast at få afsluttet debatten med, at Folketingets kirkepolitikere bliver inddraget. Lad nu debatten få lov til at køre, lad blomsterne få lov til at gro og vokse og springe ud, og når der så er en tilstrækkelig god buket, så lad os se på, hvor meget der er at tage fat på for Folketingets kirkepolitikere.

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Så vil jeg tillade mig at lave min egen fortolkning og oversættelse af det, der står i bemærkningerne, for der står netop ikke ordet folketingsåret, der står ved årets slutning. Derfor tror jeg jo, at det er kalenderåret, man tænker på, ellers ville man ikke skrive årets slutning, så ville man skrive folketingsårets begyndelse eller slutning.

Der står, at kirkeministeren ved årets slutning vil foretage en evaluering. Det har jeg det meget fint med, hvis vi kunne få bekræftet her i dag, at det også i en evaluering godt kunne være, at der stadig væk er behov for nogle flere måneders debat, men at det ikke betyder, at der faktisk kommer et nyt lovforslag ved udgangen af det her kalenderår.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Lad nu debatten løbe, lad blomsterne blomstre, og lad os så samle det sammen, når vi har en smuk buket. Så kan Folketinget træde til og se på, om det får nogle lovgivningsmæssige følger, så Folketinget skal på banen.

Men jeg synes, det går fint med debatten, jeg synes ikke, vi på nogen måde herindefra skal begynde at kortslutte den ved at træde ind som kirkepolitikere.

Så jeg lytter stadig væk, og så ser vi, hvordan det udvikler sig.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Vi havde sparet nogle ting, hvis man havde hørt, hvad jeg sagde før, for det hundeslagsmål – det er selvfølgelig også lidt til fru Birthe Rønn Hornbech – jeg nævnte, var et i finanslovsforhandlingen. Det sagde jeg faktisk også udtrykkeligt.

Det var ikke et hundeslagsmål i forbindelse med kirkedebatten, men jeg sagde, at vi ikke skulle overlade den til det hundeslagsmål i finanslovsforhandlingerne, for der får den ikke den plads, den skal have.

Men jeg er meget godt tilfreds med det, der bliver sagt her i debatten; det kan godt være, at kirkeministeren ikke er klar over det, men den har kørt i 10 år. Den breder sig, den har godt fat, den har været ude i distriktsforeninger, lokalsteder, sogne, og der hvor alle blomsterne blomstrer, og den har den vidunderlighed ved sig, at jo længere tid den løber, jo mere klart bliver det, at kirken både kan og vil selv.

Det synes jeg er en glimrende konklusion, og jeg håber da, at det også er det, ministeren mener med det, at det ikke er den kønne buket, der nødvendigvis måtte passe hende, men den kønne buket, der passer det kirkelige landskab, hvor debatten har været. Bare vi er sikre på det, så har jeg ingen indvendinger.

Men der er ikke blevet sagt noget i dag, som giver mig anledning til bekymring over, om ministeren vil køre noget hen over det kirkelige landskab, fordi det måske ikke var en buket, der passede ind i hendes smag, men jeg kan så gå ud fra, at det heller ikke er det, der bliver spurgt efter.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Nu er det jo sådan, at vi har en fantastisk rummelig folkekirke, og det er netop det, der har gjort den langtidsholdbar, at der er plads til alle de mange variationer, der er af den evangelisk-lutherske opfattelse af kristendommen. Sådan skulle det meget gerne fortsætte.

Jeg kan kun sige for mit eget vedkommende, at jeg har lyttet intenst hele tiden til, hvad man mener i folkekirken. Det var også derfor, at vi kunne få vedtaget en af de største reformer af menighedsrådsarbejdet, siden menighedsrådene blev til, det var netop ved at sende det ud bredt til høring hos alle menighedsråd. Der kom jo 300-400 høringssvar, og det var netop det, der var fællesnævneren for disse mange høringssvar, som blev til den reform af menighedsråds-

arbejdet, som et bredt, bredt flertal, faktisk hele Folketinget på nær SF og Enhedslisten, kunne støtte og slutte op om.

Det mener jeg er et strålende eksempel på, hvor vigtigt det er at lytte, og hvordan der bliver lyttet til folkekirkens mange, mange forskellige røster.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja, jeg håber minsandten, at den her debat kommer til at gå sømmeligere for sig end den forrige, for da vi havde den store debat ude i menighedsrådene, var det næsten dem alle sammen, der sagde nej. Så er det rigtigt, at man tog den tilbage igen og pillede noget ud af den, og i anden omgang sendte man den kun til vennerne. Det var da ikke ude til den store debat i anden omgang. Det var Landsforeningen, som ministeren på det tidspunkt havde styr på – det har man ikke mere – og det kørte derefter.

Kl. 13.50

Jeg håber da, at processen bliver bred denne gang, for den brede del af menighedsdebatten var en klar afvisning. Hvis man talte op, hvad der var på nejsiden i forhold til jasiden, så var det demonstrativt tungt på nejsiden. Så kunne ministeren ikke få andet igennem end nogle, synes jeg, dårlige ting, altså i virkeligheden vild centralisme, og det var jeg den, der så. Men det passer ministeren godt; hun har det fint med det. Det ved jeg. Hun kalder det decentralisering, når man lægger opgaver ud til folk, som man derefter trækker ind og sørger for, at det bliver hos hende, det foregår. Jeg håber altså, at den her debat, der kører i øjeblikket, bliver kønner end den, der landede i den for menighedsrådene meget belastende lovgivning, der blev lavet.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg troede næsten ikke, at jeg hørte rigtigt. Jeg tænkte, at fru Margrete Auken havde husket på et andet lovforslag eller en anden debat, men så gik det op for mig, at fru Margrete Auken ikke huskede galt, men åbenbart læser forkert. Derfor vil jeg bede fru Margrete Auken om at finde det bilag frem, som er blevet produceret i Kirkeministeriet, hvor alle høringssvarene bliver gennemgået, og hvor der helt klart står, hvad der blev svaret til de forskellige punkter i den reform af menighedsrådsarbejdet. Så vil fru Margrete Auken nemlig kunne se, at det faktisk ikke

er rigtigt, hvad fru Margrete Auken lige netop har stået og sagt her på talerstolen.

Det er jo lidt underligt. Ministre udtaler sig under ministeransvarsloven, og det vil sige, det skal være rigtigt, hvad de siger, og hvis de siger noget forkert, kan de blive draget til ansvar. Sådan er det ikke med folketingsmedlemmer. De kan godt stå og sige noget, der ikke er rigtigt. De bliver ikke draget til ansvar umiddelbart, men deres vælgere vurderer jo, om det, de siger, er den politik, de ønsker ført eller ej.

Men jeg vil opfordre fru Margrete Auken til at finde bilaget frem, og så vil hun kunne se, at hun har taget fuldstændig fejl i det, hun netop har stået og sagt her fra talerstolen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 234: Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven. (Justering af satser i acontoskatteordningen).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 21/4 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

Hovedparten af selskabsskatten betales i form af acontoskat i løbet af indkomståret. Det sker dels ved obligatoriske rater, såkaldt ordinær acontoskat, og ved frivillige indbetalinger af acontoskat. De to ordinære rater af acontoskat indbetales senest den 20. marts, henholdsvis den 20. november i indkomståret. Ordinære acontoskatrater beregnes som 50 pct. af gennemsnittet af

selskabets indkomstskat i de tre foregående indkomstår efter fradrag af den højeste indeholdte udbytteskat i perioden.

Herudover kan selskaberne vælge at indbetale frivillig acontoskat, hvor de opnår et tillæg på 1 pct. af beløbet ved betaling inden den 20. marts, mens de afkræves 1 pct. af beløbet ved betaling efter den 20. marts, men før den 20. november i indkomståret.

Procenttillæggene skal korrigeres for, at indbetalingerne finder sted 4 måneder før eller efter den 20. juli i indkomståret, som for så vidt er forfaldsdag. Efter den 20. november kan der ikke længere indbetales acontoskat.

Den samlede acontoskat modregnes i indkomstkatten, og fremkommer der et overskud, et overskydende beløb, udbetales det med en skattefri godtgørelse på 4,2 pct. Hvis derimod indkomstkatten overstiger acontoskatten, opkræves det manglende beløb som restskat med et ikkefradragsberettiget tillæg på 10 pct. i november i året efter indkomstskatteåret.

Den skattefri godtgørelse på 4,2 pct. og restskattetilægget på 10 pct. er i forhold til den nuværende markedsrente så høj, at procentsatserne i sig selv skaber incitament til at foretage urealistisk høje frivillige indbetalinger af acontoskat for at virksomhederne kan sikre sig imod en eventuel restskat.

Kl. 13.55

Med de nugældende regler kan det i virkeligheden bedre svare sig at indbetale den overskudslikviditet, som selskaberne måtte have, til skattemyndighederne eller sætte beløbet i banken. Det kan med andre ord betale sig at spekulere imod staten.

Det kan vi naturligvis ikke have, og derfor er Venstre meget tilfreds med, at regeringen har valgt at fremsætte forslag om justering af satserne i acontoskattesystemet, således at det gøres modstandsdygtigt over for udsving i det generelle renteniveau.

Det foreslås derfor at fastlægge godtgørelsesprocent, restskatteprocent og procenttillæg for frivillige indbetalinger af acontoskat med udgangspunkt i en markedsrente beregnet på grundlag af en række bestemte obligationer.

For at undgå, at godtgørelsesprocenten bliver for attraktiv i forhold til markedsrenten, fastsættes den med udgangspunkt i 60 pct. af markedsrenten for den relevante periode, og restskatteprocenten fastsættes som godtgørelsesprocenten med tillæg af 3,5 pct.